

barhedsscensus paa nogle tusinde Rigsdaler, og da vilde det Sidste blive værre end det Første; da vilde det blive mere indskrænket end det, som nu foreligger; thi det er vist, at ved flere Landssthingsvalg har man havt ondt ved at faae Mænd, som man kunde ønske, og satte man Valgbarhedsscensus høiere, som jeg troer, at Ministeriet efter dette Forslag kunde gjøre, saa troer jeg, at man vilde være faare lidt tjent dermed.

A. Hage: Da jeg kom heri Thinget idag og foresandt Forslaget under Nr. 5, kan jeg ikke nægte, at det første Indtryk, det gjorde paa mig — og jeg har beholdt det — var, at det var et faare billigt Forslag, et Forslag, som vel kunde fortjene samme Benævnelse, som den ærede Premierminister forleden Dag tillagde et andet Forslag. Jeg maa gaae ud fra, at den ærede Forslagsstiller har tænkt sig, at det, han her forlanger, ikke er i Uoverensstemmelse med den bekjendte Octoberadresse, idetmindste saaledes som han har opfattet den. Jeg kan heller ikke for mit Bedkommende finde, at der er nogen Uoverensstemmelse tilstede; derimod møder der os den Banfælgelighed, at der efter den ærede Finansministers Vittringer for et Par Dage siden skal være steet Adressen en saadan Fyldest, at, naar vi ikke kunne bevise det Modsatte, ere vi ikke berettigede til at stemme Nei, og saa have vi ikke holdt Ord; den ærede Minister svævede til, at det naturligtviis ikke maa beroe paa enkelte Medlemmers Opfattelse af Adressen, men, siger han, Spørgsmaalet om, hvad der er Uoverensstemmens sande og naturlige Mening, skal bedømmes saaledes, som den opfattes af ærlige, besindige og upartiste Mænd. Jeg hører nu til dem, der ikke antage, at det os bekjendte Udkast til en Fællesforsætning er en virkelig Opsyldelse af, hvad Adressen tilfagde. Jeg kan kun dømme efter min egen Opfattelse, og det er mig ikke bekjendt, at der er nogen Domstol, for hvilken jeg kan indanke min Opfattelse. Jeg veed ikke, hvor disse ærlige, besindige og upartiste Mænd findes, som kunde give mig en saadan Dom, at jeg for den skulde sætte min egen Mening tilside. Jeg tvivler ikke paa, at dersom jeg tyer til den ærede Finansminister,

saa finder jeg hos ham Ærlighed, men jeg er ikke saa ganske vis paa at finde Besindighed og Upartistighed, især efter den Maade, hvorpaa han har yttret sig i denne Sag, og i det Hele taget den Maade, hvorpaa han er optraadt i Thinget. Det er ganske vist, at Adressen ikke omtaler et Normalbudget, og jeg erindrer ei heller, at det med Klarhed er fremgaaet af Forhandlingerne her paa Rigsdagen, at et Normalbudget var indrømmet fra alle Sider; det er ikke i min Erindring, at vi egentlig forhandlede dette Spørgsmaal her; derimod erindrer jeg vel, at de Herrer — jeg hørte ikke til dem — der som Udvalg havde Adressen til Behandling, ansøgte dette som en stor Indrømmelse, som et af disse imødekommende Skridt, der skulde bevise, at vi gif saalyderligt, som det var muligt, i vore Indrømmelser. Hvad mig selv angaaer, saa erindrer jeg tillige meget vel, at jeg strax havde overmaade Meget imod denne Udtalelse, men det gjaldt dengang om, saavidt muligt at faae Genstemmighed for Adressen, og derfor har jeg, saa lidt som nogen Anden, reist nogen Indsigelse derimod. Den ærede Minister talte om, at det vel kunde synes, at Udtrykket „Normalbudget“ var „svævende“, men at det dog ikke var saa aldeles svævende hertilands, da vi havde havt et saadant under Christian den Ottende; men jeg troer ikke, at vore Begreber om det Svævende i denne Henseende blive mindre svævende ved at see hen til dette Normalbudget, thi det er ganske vist, at der blev normeret et Budget, men det er ligesaa vist, at det idelig og uben mindste Banfælgelighed blev overfædet. Jeg kan i Grunden ikke indsee nogen Nytte af et saadant Normalbudget, som kun skal gaae ud paa at fixere de saakaldte ordinaire Krav; derimod kan jeg indsee de store Ulemper, der ere forbundne dermed. Jeg vil blot anføre, at naar man f. Ex. for 2 Aar har normeret et Budget, og det da viser sig, at visse Udgifter kunde i Løbet af disse to Aar bespares under et eller andet Ministerium, saa bliver det overmaade vanskeligt for en Minister at affætte slige Udgifter, naar de engang ere normerede. Den ærede Minister har meget stærkt og vidløftigt udtalt sig om Normalbudgettet paa et andet Sted, hvor han siger, at